

**ELŐFIZETÉSI ÁRAK:**  
Helyben házhoz hordva  
és vidékre postán küldve:  
Egész évre . . . 4 —  
Félévre . . . 2 —  
Negyedévre . . . 1 —  
Egyes szám ára . . . 10

# ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

**HIRDETÉSI DIJAK:**  
3 hasabos petitsor egy-  
széri hirdetésnél soronként  
6 kr. többszöri hirdetés-  
nél 5 kr. Bolyegyalj 30 kr.  
Nyiltűr petitsora 10 kr.

**SZERKESZTŐSÉGI IRODA:**

Kaniszai utca hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

✂ Kéziratok vissza nem adtnak. ✂

**FELELŐS SZERKESZTŐK:**

**PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.**

Kiadó és laptulajdonos: Farkas János.

**KIADÓHIVATAL:**

Főutca hová az előfizetők és a lap szögé küldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

**Szent István napja**

Azon jövétemények között, melyekkel Isten nemzetünket európai életének ezer éves folyamán elhalmozta, kétségtelenül egyik legfontosabb az, hogy a nemzet élére legvalóságosabb pillanában oly férfit állított ki feladatának és a helyzetnek magaslátára vala emelk-dve. E férfit, hazánk első, apostolyi királyá - István volt. Szomorú volt hazánk helyzete midőn István fejedelemmé lón: Vitéz, de nyers őseink más népek kifosztása, falvak, városok fölporkolása, felululásával foglalkozó inkább szilaj, vad, pogány nép mint nemzet valának.

E szilaj, e vad, ez állandó házához nem szokott pogány népet Krisztus hite által megszéldített, prédálási, dulási szóval: I-hetüni, állandó lakhely, házához kötni, gyóztat: őseinknek hitet, hazát adni volt a nagy feladat! Valóban nagy lelki erő Isten segédelmében helyezett nagy bizalom szükségteit ahhoz, hogy ily roppant emberi erőt meghaladó munka sikerét remélhesse valaki.

Szt. Istvánban megvolt a lelki erő, Isten segítségével helyzetet bizalom, ezekhez járult még Isten ügyéért lángoló buzgalom. Ő egyesítette személyében az apostol lángoló buzgalomával az államférfi bölcsességét; a nyugoti műveltség tisztelével a nemzeti mult és az ősi hagyományok iránti pietást; erély és határozottsággal keresztény alázottságot és szelídséget.

## TÁRCSA.

**•A Hercules vize• című regényből.**

Angolból fordította: Vachott Károly.  
A felső villág.

(Folytatás.)

»Semmit sem értek. Ön azt ígéré hogy a gaura draculi-hoz vezet.»

»Most is azt mondom hogy oda vezetném ha ily nevu hely léteznék.»

Margit egy percig néman bámúlt rém, aztán kérdé: »Mondja még egyszer kérem, — talán nem jól hallottam.»

»Nem hiszem, hogy ily nevu hely vagy barlang léteznék, mondá Tolnay vakmerően.

»De papa látta.»

Tolnay bár vállalt vont, s modulataiban anyi kétség s zszanalom volt kifejeze, mely határos a szemtelenséggel, csak ily finom modoru s a világ szokásaiban jartas férfit, mint ez ifju magyar, vonhatott vállait ily alkalommal, a nélkül hogy nevetlennek tartasék.

»Nincs kétség-m bence, hogy atya azt hiszi, miszerint ő látta e helyet; de ő beteg, egészsége teljesen meg van törve, — s a betegék gyakran igen élénk képzelő tehetőség bírnak.»

»De nem volt beteg, mikor a levelet írta, akkor még nem zuhanék.»

»Az emberi képzelődés nagyon élénk hun szonogy éves korában, — mondá István.

Midőn atyjának halála a főhatalmat kezeibe adta, ezt arra használta fel, hogy szívesse a kereszténység terjesztését. E munka fáradaimai és dícsőségese maga is, mint valódi apostol áhajított részeseül, tanítása és buzitlásaai ótal adóvátván, hogy a főranguk magukat megkereszteltessek: példájuk — jól tudta — irányadó lesz a nagy tömegre.

Ugyanekkor a nemzet politikai szervezetét is módosítván, egy erős, központi hatalommal a királyságot megalapította a nemzet magasabb tehereségü fiait belélták, hogy István midőn az Ázsiából hozott őt vallást kirtja és az állam rendet átalakítja; midőn a kereszténységnek és a civilizációknak utat nyit: nem a rombolás, hanem a maradóan alkotás munkáját viszi végbe. Innen van, hogy ellen állással csak kivételesen találkozott s azt könnyen is sikerült leküzdenie Szt. István nem hátrált, nem retent vissza tőlök, jól tudta, ő hogy »ha Isten velünk, ki ellenünk.»

István első apostolyi királyunknak köszönhetjük tehát hazánkat, keresztény hitünket, polgárosodásunkat, műveltségünk és jöletinket, István nélkül hihetőleg nem lett volna állandó hazánk, nemzettünk any nyuszitító harcain köz számban és erőben megfogvya, vagy magában elenyészik vala, vagy az ellene felbuzsult nemzetek által elbuzsult kiirtatott volna. Most megfogvya bár, de megtörve nem él nemzetünk Európa népei között, kiknek vele számolnia kell

»Azt állítja ön, hogy semmit sem tud e helyről?»

»Szavamra mondom hogy soha egy szót sem hallottam felőle, annál kevésbé lattan.»

»Akkor miért vezetett ön ide? kérdé s hangja a bosszúságot rekesztett.

»Miert vezetém ide? ismétlé István a nélkül hogy megváltoztatna helyzetét. Kalapja mellette a fulben hevert s feje gondör fekete fürtével kezén nyugott. Mialatt beszélt, Margit tekintete a báró örmelés, diadalmas tekintetével találkozék, mely tüzse szeméiből sugárzék, — mert e perczben szeméi tüzeben égték, de bár langoltak a guny ott lappangott azért sötét szemsugara mögött.

»Mindenesetre jobban használhatjuk időnket, ha már itt főn vagyunk, mintha egy ostoba fekete ürtebe bamulnánk.»

»Ostoba fekete ürte, ismétlé Margit, de oly valami komoly visszatérés volt hangjában, hogy István gyorsan kijavítá magát. »Erdékes fekete ürte, így akarom mondani Mohr kiasszony; de oly sok még érdekesebb dolog van a világon, mint fekete ürtegek.» Tolnay bár ezeket mondva, oly bizalmasan nézett Margitra, mintha azt akarna megkísérteni melyiknek van a fekete vonzerje; a fekete szemeknek, vagy a fekete ürtekeknek?

Margit arcára valóságos bírói szigorot öltött, de István nem ijedt meg tőle.

»Tudja ön báró, hogy minket rászedett, s igaztalanságot beszélt?»

Ha szomorúak voltak a körülmények, melyek közt István Isten és a haza ügye ért fáradozott, nem kevésbé aggasztók napjainkban is; főljé mindenünnen vsz-fellegek tornyosulnak. Nem bízhatik a magyar senkiben csak Isten s önéreében. Valóban felsőhajthatunk a korsorus költővel:

»Rosz idöket élünk,  
Rosz csillagok járnak  
Isten övja nagy csapatot  
Mi magyar hazánkat.

Oly napon midőn kilencz század történelmen emlékdünk; midőn élérzékenyülve nézzük őseink hosszu sorát, kik századról századra egy hit, egy remény, egy szeretetben követék Istvánt, mint a keresztény magyar állam megalapítóit; oly napon üljük meg szentté avatásádnak emléké, mi katolicusok, üljük meg, mint nemzeti ünnepet mi magyarok vallás külfömben nélkül. Ne legyünk haladatlan unokái Szt. István tiszteelő magyar őseinknek!

Mi is, hála Istennek! magyarok vagyunk szeresüek e hont, melyet ő alapított egy szívvel lélekkel és szilárd akarattal, mert naggyá a hazát csak fiaink szent akarata teheti

KÉTHELYI.

**Arcanumok. Csodaszerek.**

Midőn valamegy napi lapot veszek kezembe, mindig elszomorodnom látva annál nyilt terében a sok hirdetés, mindent meggyöngyít labdacserőkre, megifjító elixír stb. Elgondolom, mily nagy foku hisztikénység kell ahhoz, hogy valaki ezen szereket meghezassa, vagy mi több még használja is.

Ily szerek, szírintem mindig igaztalmasok az

»Szászor is mondanék igaztalanságot, ha ily eredménye lenne, mint e más séta.»

Margit nem volt benne bizonyos, hogy hihet e füleinek, de a villogó szemekben nem eszalódhaték.

»E szerint ön hazudott,» dadogá

»Elismerem.»

Margit valóságos eszme zavarba jött; fogalmi az igaz, s nem igaz leöl, egymással összeütköztek. Ime egy férfit, ki nyiltan bevallja hogy hazudott, a legeskélyebb szegyen érzete nélkül, míg őt atya móta csak beszélni tud arra inté, hogy igazat mondjon, s hogy a hazugság a legfortelmesebb véték. Az igazmondás nem edes tétvére e az igazságszeretetnek? s nem ez volt-e Margit kiváló erénye?

Nem talált szavakat, hogy méltó elkeseredésű kifejezze. Néman ulti s bár szeméit a piszistrá szögé, érte hogy Tolnay tekintete rajta nyuszik, s megsem vala képtelen kimondani, a mit akart volna. Erzé, hogy a tekintet bamulatot fejt ki, s e bamulat a harag jirta által, mely a leány arczain elölmök, csak növekedik.

Végre felemelkedé. »Mi tevök legyünk most már báró?« kérdé keserüen.

»Azt tancsolom költsek el sandwichjainkat.»

»Sandwichjainkat?« szolt Margit túrletmetlenül, csudalom hogy még van bámszaga Sandwichjainkról beszélni! Nem érez ön semmi lelkiismereti furdalást ama nyugtalanság miatt, mely szegény papát ez éjjel kinozni fogja?»

eszközre, annal inkább, mert a betegségét csak szakértő orvos ismerheti fel, miután annak tünetei különféle s csak szakértő orvos állapíthatja meg a győgyesert, mely az enyhíteni képes.

Az ily privilegium titkos összetételű szerek vagy teljesen artalmatlan vagy artalmatlan anyagok összeállításából állanak, ha artalmatlan, amit használat egyszerűen megkérdőbe, ha pedig artalmatlan, akkor azt testi epéigéire tartó ember szakértő orvosi tanács nélkül testi szervezetébe bejuttatni nem engedi.

A kormány nem is helyesen jár el, midőn az ily szerek készítésére privilegiumot ad, mert ha valaki, valamely ragály vagy betegség ellen határozott gyógyszer fedez fel, miután a beteg az ilyen kormány szakértő elnök, s ha annak bizonyos vásárlói meg töle a kormány, végig fel a többi gyógyászatok közé, az orvosok igen szívesen fogják azt előforduló esetekben alkalmazni, ha gyógyhatásáról meg lesznek győződve.

De így valaki összepanzol egy kis díszó szárból, egy kis egykötő-másból valami kenőcsöt s patenét kér rá s kirúja az újságban hogy „nincs több kopasz fej” oda mellékel utána pár közsónót írhatony nem sem látni ful nem hallotta nevet ur és asszonyokat, kiknek mind e szer használt már, mert a haink, s a hajuk meg az ő község tudól felé hánnyia e pénzt érte. Ilyen napokon a tükörben hogy fogye már a holdvilág a koponyájan. A h-lyett hogy szakértő orvos által értekezni hi ha lehet úgy is segit ráta, ha pedig hajgyökereit már annyira kivészték hogy segíteni nem lehet ószintén megmondja, s megmenti a haszontalan költsékeztől.

De ez meg hogyan akar hogy kenik tenik kopszának fényes tarkójakat legfeljebb tereziáknak árt az, egészségesnek nem, de midőn valamilyen heveny betegségben, cholera gyulladások stb. a helyett hogy a beteg orvoshoz forduljon, a beteg ily patentörvöltsékekkel kuruzsolta magát, a mar szízeset körül kilenczvenkilenczser bizonyos halálra.

Vagy győződik azon szerenészeket, kik valamely gyógyíthatatlan bajban szenvednek azon elsovartt kiasztott alakokat, kiket már az orvosi tudomány nem segíthet miután az életfenntartására szükséges valamely szervük van megtámadva, mily vaggyal mily mohán olvassák e hirdetésekét s miután ott minden nyavalya ellen van biztosan sejtő gyógyszer felsorolva, mily edés reményell nyelk el e mixturát meg sem gondolva hogy ez talán valószínűleg csak ily meg hányó ételnek rövidítik, minék meghosszabbítását ily sávesen bármint áldoznak.

Most térjünk át az ily arcanumok második osztályára a sejtő szerekre. Midőn a kis bakfish először társaságba jó, finom bórén araggyó a vérpirja s két arca majd kiesztán az egészségtől, körültekint s látja barátnéi nagy része mily halvány mily sápadt, mert korunknak bészéje a vérzékenység, szégyenli azt minék ordálni kellene, s cloveszi a hirdetésekét s addig addig próbálgatja a fehérítő szereket, míg azébre s színe eredeti

„Nem fogja helyesen tenni, ha nyugtalanítja szegény papáját,” mondá Tolnay nyugodtan.

„Margit gyanusan tekintett rá.

„Mit gondolt?”

„Az gondolom, hogy atyjának azt mondjuk, hogy megtaláltuk a helyet, s azzal minden jó lesz.”

„De hogy mondhatnánk, miután nem találtuk meg?”

„Semmi sem egyszerűbb, ő fogja hinni, s soha sem fog az ellenkezől meggyőződhetni, s ez sokkal jobb, mint nyugtalanítani őt.”

Margit valóságos rémülettel fordult a beszélőhöz, soha még a megdöbbenés anyagi fölértékelt nem ment, soha egy ismerőse senk zavarta őt meg enyire. Tolnay volt az első, kire nézte kétségbe volt, hogy ismerősi lájstromban hátra sorozza. Tegnap meg így vélekedett fölé: a gyógyvilági megnyerő, jó természetű, s az házigm kellemes, ma pedig mind e tulajdonságokat kitöröltheti, irhatja helyébe — hazudó, kellemetlen úres férfi. S e kilejézésnek nem is volnának erőköl egy ember számára, ki most is ily tanácsot akar adni, mikép csaltatja meg atyját. De ismét volt valami e férfi modorában, mely képzeltétleg szölvá, visszatartott volt. Midőn az ajánlatot tevő, szemében a ravaszoknak, vagy eskü vágyának semmi nyoma. Hagyóknak tekintete átlátomós, ravasz szokott lenni, szemük tévőzavok, kellemetlen, embertársaság tekintetét ki nem bírják. Ez volt az alap elv s ez volt Margit hite is, de báró Tolnay teljesen ellenkezőt egész életével. Hangja csengő volt, s arca nyílt ösztönöset jelez: ki, midő sürgető ajánlata elfogadást. Mintha tökéletesen mintgét

jellegét elveszté, s hogy ez szépsége rovására történek azt elhinni nem akarja, bár később siralmán tapasztalja, hogy állig haminezve éves már előzőnek arcaján ama finom ráncok, melyeket most már igazán csak a kendőző szerekkel takarhat el. Szépeink nagy része nem akarja azt elhinni, hogy midőn arca úgy szép, ha természetesen jellegét meg tartja. A szereseen úgy szép ha fekete a hindu ha rézörvös a creol ha barna színi, kísértésük csak meg egy szereseen nőt bepaderozni hogy fog kinézni.

Midőn ily ok nélkül kendőzőt arezot latok, minég eszembe jut ama régi történet midőn egy sultáni számaru atyja feleségét választott, mert tudjuk hogy a törökökkel az új jár csak az esküvő után latható egymást, nagy pompával elhozott tehát a menyasszonyt, mert az is király leány volt, s egyedül hagjak új fáriével, ez csak nézte szótlanul. „Tetszem nekik kérdé araja? Nem látalak visszonza a volégeny. A leány leereszté látfolat, „most sem látsz?” kérde, „most sem látalak viszozza az.” A leány azt hívén hogy esztalantalanok akar kibontá övét, s ölhöngy végig bocsáta szoborszer tagjaín, „most sem látsz?” „Nem viszonza a férj, hanem ha letöröl azeredőzt azt a sok fehér és piros színt, akkor meglátom milyen vagy.”

## CSARNOK.

### Az ifjú költő.

— I aranyhall jutalmazott pályamű. —

A hajnal első csókja egy  
Ifjú kossant a sötét mezőn,  
Aki csodálni előve,  
A nagy természet ekei, —  
Felszállag a szűk madár,  
A dalá edés, ily nyidam,  
A természetet feléllig, feléllig,  
Felszállag a lélek,  
S a mámoros mék dögve jó,  
Hogy ajka mezt elcsigye,  
Csövegve fut a kis patak;  
Egyegy bímbo beleszik  
S a gyors habocska ringatón  
Sietve kússzevel szalad.  
Az erdő lombja zöldelt ott,  
S nagyot bólint a hajnali  
Szellőnek, melyt epőve ság  
Valamit edesen néki, —  
A természetet s temploma  
Mely hízog, a természetet, megápolja:  
A lelket elragadja is  
A kepelét bönepesli,  
Meggall az ifjú s elmereng:  
Tekintete a haj felett  
Soha repesve tova száll —  
S szívet a gyönyör fölti be,  
Majd elfaradva a hívos  
Erdőnek tart s az arny alatt  
A gyenge fűben elterli,  
S a nyugalom ölébe áll,

volna előtte, ha igaztalanságot követ el, vagy mintha az egészben semmi rosszat sem találna. Nyílt, majdnem artalan tekintete, sokkai eselékonybáb volt, mint bár mely alattomos arckifejezés.

Hogy derítse most ki az igazat? Mit használ igazság szerete s logicia? Hova sorozza a lájstromban? Hogy írja le, e leirnatlan embert Margit azon törté felét, valjon a különös helyzet az ő hibajava vagy a bércé ő volt-e ostoba is elhottag vagy a báró, s a szellemi képességnek mely hízog, a természetet, megápolja a báró minden edigi ismerőseitől annyira különbözik? Mi lehet e kitányzó tulajdonság?

Margit egy egész perazig néman hallgatott, végre, midőn az első megdöbbenés elmult, gyorsan így szólt: s Tolnay báró, hogy képzeltébe on egy percre is, hogy én megcsaljam atyjamat? — E választ nem várhattam Mohr kisasszony, mert híz megemeli s meg akart csalni.

„Önt negeselné?”  
„Nagy a kis rege, ama bizonyos barlangol nagyon érdekes, és valóban nagyon cinos is, de végre is csupan úgy volt kedélyes kirándulás, mely reményell, én is ép anny gyönyörrel töltöt el mint egyelőre. On ideig szívesen nem hitte ily hely létezését, valamint én sem, ki már ott egy óta kutatom medék után a környék minden barlangait és üregét, s ezt még soha sem hallam említeni, nem hitte tehát hogy oda vezetem. Nem képzelje azonban Mohr kisasszony, hogy én ezért talán megrovom, ellenkezőleg, meg vagyok győződve hogy egész kis tréfának atyja egészségi állapota miatt történt.”

Elő az álom edesen  
És tarka kópévezél az  
Ifjú szívet beföldi.

Ma edés dalnak hangjai  
Hallatszanak oly éhalov,  
Amit virág illátat a  
Terhelt estei fuvallat! —  
Az ifjú fény, majd felléll  
S elundul, honnan jó a hang,  
Vigvazza ler, hogy a bokor  
Ne legyen ardonva majd.  
Közvetlök az s oék in  
Mjúd tesszőbban kópévezél,  
Kis a varázs hatálna meggy,  
Mely készteti az ifjút,  
Majd meg, meggall, hogy hallja azt,  
És újra meg tovább szit,  
Sűrűb az erdő; am azért  
Ót nem marasztja a vadon,  
Immer egész közelbe ér  
S a mint a sárnu atyja; in  
Egyszerre illelőbe áll;  
Mert ő amit most lát, az oh  
Tobbe nem gyáró földi kepl! —  
Barsony féltel bönöt helyt az;  
Kis a varázs hatálna meggy,  
Mely a harmat edesen  
Mjúd óra kópévezél ragyog,  
Amit egy helyt a lombost,  
Mjúd tagos sátor össze joly;  
Alattá tudér ifjú nő  
Játszanak: a Dal leányai,  
Virág kossorú tartanak  
S körül virág keringenek.  
Piros ajkuk, fevöl szennők  
Méglopja leki a madar,  
Közvetlök ott fenszegen  
Kísérte a kópévezél id,  
Önéki szólnak a dalok,  
És a hely az ő börtök,  
Kezében a nagy hang lant,  
Mely hogyha egyszerű felszeng:  
Elhallgat a tudér sereg,  
Hogy élművelva hallja azt, —  
Most nézi hűgelyi seregét,  
Mely lejtve körül eddől  
S a dal olyan sejtőlten,  
Nincs benne semmi földies:  
„I szit,  
Kópévezél a kópévezél id,  
Nem ismeri a bít  
És csak dalolai tud,  
Féled  
Véled  
Oh dal, mindent akín  
Gyötörölj el a kín,  
Hamar  
Akar  
Szaladni bár e let,  
Orlam mosolygó féled:  
Ha dal

Kis tréfák? Az képzelté tehát, hogy ő egyetérté vele titkon a csalásban. Ezt tovább nem lehetett tenni.

Margit minden ízében megérzódött s szikrázó szívekkel áll fel.

„Közönmőn báró Tolnay,” mondá büszkén, „nem kérem tovább segélyét, magam fogom a góra draucult megfektetni,” s e szavaknál könnyű fajtalansággal megfordult, s a rétkép ellen-ellenző irányt felé tartott, mint a melyben bójtekk. Nem nézett vissza, csupan midőn az első öltöfaj elért, vetett lopog, egy pillantást hátra s látta hogy Kurok szemé s nem messze tole a báró ballag, kalapját kövénre huzva igen komoly képpel. Ah mégis sikerült tehát a gyutos mosolyt eltüntetni arczáról. A báró nem tett kísérletet a társalgás folytatására, noha mást egészen Margit mögött járt már, ki egyenesen előre tartott.

Nem messze haladtak, midőn pása előre rohan, s dühösen ugatni kezdett. Csöngetőnyí méla hangja hallatszik, majd az zörgés s egy nagy fehér fekete tarka kecske tűnt elő, ki megzavartatvan legelőre, védelmi állásba helyezte magát.

Margit nem fogta fel mindjárt az össze fürgét, mely a kecske, az ímént felideltetett faja metszett alak közt emállt, de kiváncsisággal fel valla közt, bár lépéssel előre sietett, azután esöndesen meggállt, midőn egyszerre a legkülönösebb képfeljük ki szemé előtt.

(Folytatása következik.)

## Szófal

Fel ajkodon. — Azzert  
Mi hat a dal? — ne kerd!  
Virág, —  
Mi rád  
Ki önti kellemet  
S vele kinszed leled!  
öröm  
Ötön  
Tíz vagy büs érzelem:  
Dadó vagy hát vélem! —  
Ezt hallta át az ifju:  
Szépe szebén felebb.  
E szokat már rég érzi ő,  
De kifejezni nem tud.  
Erőt vesz mostan is belep.  
A bobor ott megrezenül.  
Üdvököt őt az ifju nők  
Es a Muzsa ele visszik.  
Ott áll! A muzsa megörül:  
Es ily sokkal fogadja őt:  
»Leányom dalaidhoz  
Beszél nekem — rajon mi hoz?!  
Oh! ifju vagy,  
Hévd mi nagy!  
Oh sző! az utat hogy leled  
S mi inktet bízaton feledd.  
»Nemes, vagy Muzsa megbesoas,  
Hogy átmereszlek tepni e  
Helyen, holott nincs ra jogom  
Es megzavarom nyugtadat!  
Halljad hat mi köze va,  
Ide mi vagy hatalma vont!«  
(Beszél)  
Satom, mi vagy úe:  
Tanu szemed tüze:  
»Meg mint gyermek, hatalmadat  
Csodálni kezdem s süntelen  
Nagyobb vagy hajta érteni  
Felkentjétek enket.  
Azota folyton érem azt,  
Hogy lantod hangja mi dicső!  
A huzaszeret tüze,  
Az Istenség imádat.  
Érvényköl dicséret —  
Mint felengnek a harokan  
A képzelt varázsból.  
Es mindk érdekelt hit  
Kéblem melyben hordozom;  
De ajkam nekik hangokat  
Mindéig adni nem tud.  
— Am, kogyha érdemesztés  
Es elfogadom tan esekely  
Tehetségem hat halljad ugy:  
Szólgalatom felszentelem!«  
»Jól van fu,  
Nem vagy hü  
Képességre s ez mi jó:  
Nem tess képződ kis iró!  
Im fogad a tant!  
Kézd csak alant;  
Ne bódítson a kis siker,  
Mert ezöl a bukas íker! —  
Legyen nekod  
Az enked  
Hatalmas, mint szived heve,  
Mint keszesség most leve!  
»Fogadom én, hogy élettem  
A talant totten fogom!  
S bár szenvedések árja süjt,  
Én nem hagyom én azt soha!«  
»Érdő legyen!  
A léted legyen,  
Mikéé hangzandó!  
S hozza akit adok!  
S a muzsa egy csokot lehet  
Az ifju hóbortar most...  
Vatora ebéd ez imé:  
A szőlő gyenge szárnya volt,  
Mi megteinté hombokat.  
— Am atom volt, mit tala most,  
De nem fedhető soha.  
Erezt meg a csokot ő  
S a tant idege dalt zeng.

Nehéz pályára vitte őt  
Nagy ügyességéé im.  
De nem eszgett, járd tovább  
S jutalmá szől báber, a mit  
Ejőre szép muszába tess —  
Es neki ez a legnagyobb!...  
Evek mutkán. — Felér a haj,  
De ifju a nagy lélek és  
Férfi tünik élte meg  
Sép áma, mint a déltab. —

Travnik Gábor.

## Különfélék.

Királyi Pal Zalamegye nagyerdemi szőlőtele esakörtányi kerület országgyűlése képvisele ok. 24-én a delutáni vonattal választói körébe Csakörtányra érkezik. Hozza ísten szerencsésen.

A **sakörtány-ukki helyierdeki vasut**a vonatkozó részletes terv készítésén a vasutat építő I. osztályban. A tervet Gesellschafternak Zala-Egerszegben készült mérnöki kara serényen dolgozik s annak alapján a kitépítési munkálatok legelőzlebb megkezdik. A tartás jogátancessza Sálávy Oliver országgyűlési képviselő a kisajátítási munkálatok legnagyobb részét befejezte. A helyierdeki vasuton következő állomások lesznek: Csakörtány, Mura-Szerdahely, Alsó-Lendva, Kédies, Csomóder, Gurtorföld, Tóféj, (ladi kitérő), Bak, Zala-Egerszeg, Szent-Ivan Ofel, Szeptek, Zalabér, Túrje, Eötvös, Ukk. Az engedély-okmány szerint az építési tétel 3,808,000 forintban lett megállapítva, melyből 290,600 firt forgalmi eszközökre fordítandó; s a sinek s más anyagok beföldön szerzendők be; a menet díj személy és kilométerenként a magasabb osztályban 5 kr., az alsóbban 3 kr. A podgyászán az egységítetel kög, s kilométerenként 900 kr. Itt ki van mondva, hogy podgyász szabadságn nem követelhető. További egységítetek 100 kg, s kilométerenként az I. darabur osztályban 700 kr., a II-ban 900 kr., a terjedelmes árunkal 1000 kr., köcsén, vaskó, só, tuzifa, tragya, kő, mész és téglánál (kocsirakományokban) 900 kr. Az árak osztályozása s egyéb árakra stb. nézve a m. kr. alkalmazásukra érvényes szabályok alkalmazandók. Mint kiváló fontos kibékítésem megemlítjük, hogy az adriai kikötők felé menő forgalomban csak a ha-zi (fiumei) kikötő javára adhat kedvezményt. Ha a brutto bevétel kilométerenként 14,000 firt meghalad, a második javára kiépítése követelhető.

**Kossuth ünnep.** A letenyi intelligencia Kossuth Lajos ünnepeit szandekozik rendezni. Az ünnepegy pártiszánezet nélkül e hó 21-ére van tervezve.

A **nagy öszi hadgyakorlatok** az idén Komáromban tartának. Adu tavozott az Nagy-Kaniszin állomásozó 48-ik sereg 2-dik százada is hol szept. 18-ig maradt.

**Tüz itott ki e** hó 7-én este Csakörtányban, Rozenberg keressédk kamarájában. A veszély csak hamar el lett hártva.

**Kossuth fia mint örökösök.** A Mosonyi megyei Lapokban olvassuk: A napokban érkezett a mo sonymegyei arvaszékezh a Nezsideren 1889. július 18-án elhunyt öv. Szátsinné szül. Lefebere Szerfian hagnyátki ügye, melynél a Meszlényi család való rokonság révén Kossuth Ferencz és ifj. Kossuth Lajos mint örökösök érdekeltek. A hagyaték 26,000 forinton felül van. A tárgyalással Clauer Lajos br, a nezsideri közjegyző, lesz megbízva.

**Óriási tűzvesz** pusztított folyó hó 7-én este 9 órakor Egyeduta községben. Leégett 17 ház és 40 melleképnél, sok gabna száma és széna, továbbá 22 darab sertés és sok majorság. A kar körülbelül 40 ezer forintot tesz ki. Nagy gazdának nem maradt egyéb, mint a rajta levo ruhája; 27 gazda családjalv kenyér nélkül maradt. A szomszéd Becseshely, Pólya Tót-Sat-Marton, Szerdahely, Molnari és Kottori házsógból, a letenyi tuzoltókkal egyetemben iekendőkkel sokan megjelentek, de a vizhiány és a nagy szélvésés miatt segítséget nem nyújthatnak s így a kigyuladt házak s melleképnék egész a földig leégtek. Még ma nap nem tudták egészen eloltani a tuzet. A tuz keletkezésének oka ismeretlen.

A **perenospora** levélbetegség tönkre tette Muraköz szőlőbirtokosa legnagyobbu részének terményét. Múlt hó 13-iki után seregűl és országgyűlészorgodni kezdtek a levelek; jelenleg a legtöbb szőlő úgy néz ki, mint keső őszel. A telso mu rakózi nép el van eszűdve e sok esapcs miatt. **Pályázatok** otyítottak: Mihádra r. kath. osztálytanító állásra, évi díja 300 firt, — Pördeföldre okl. kath. tanítótn Stern Zsigmondhoz, — Nagy-Balakonban, Turischnan postamesteri állásra, — Zala-Tárnokra segédtanító állásra.

**Nagy betörés a vidéken.** Gróf Draskovics Pal bukovezei kastélyába 1, 4 ról 5-ös betörés történt és onnét több, mint 100 db tomor zseb evőeszköz ellopott. — Az existenciája nagyrossza a gróf ezimere és a gróf egész netvél, egy része pedig a gróf korona és kezdő betűkkel van ellátva — Nyomatizati országserzte.

**Az ebéd utáni alvás** még mindig vitás kérdés sokak előtt. Az e részben tett kísérletek s tapasztalatok azonban a mellett bizonyítanak, hogy ebéd után 1/4 vagy legfőllebb 1/2 órai testi és lelki pihenés, alvás nemcsak helyén való, hanem

szükséges is, hogy ennek alapján a vérnek a gyomor körül összpontosítása jótékonyan hasson a fokozottabb emésztés előmozdítására. Ha a pihenés vagy alvás a monddott időn túl tovább terjed, az emésztési folyamat csak késleltetik. Ugyanezért veszélyes bővebb vasoraltat után ágyba feküdni különösen azoknak, kik vasoraltat után szeszest itallal élnek. E pihenést vagy alvást hasznosan végezzük felve, hanem valami karos széken s felülő helyzetben. Ezeket tudva, báran hódulhatunk a kedves sietának, mi egészségünkre bizonyára jobbat hasznal leendő, mint ha evés után nagyobb testi vagy szellemi munkát végeznük.

**Miszleri** rendelet a szaj-és körömbetegség előltoása tárgyában. A földművelésügyi miniszter a következő rendeletet bocsátotta ki: Ama czélból, hogy a ragadós szaj-és körömjáras az ország területén mint bb előjatsassék, a mijus 3-án kelt korrendeletnek hatályon kívül való helyezésé mellett, az 1888. évi VII. t. cz. 38-A alapján ezennel elrendelem, hogy a hivatozott törvény 20. §-ának e) pontja a juhokra, kecskékre és sertésekre is kiterjesztessék, vagyis, hogy az ország területén az említett állatok is a vasutrá vagy hójára való feladaskor az illető szakértő állatorvosok által megvizsgáltassanak. Felhívom a tiszteletförséget, hogy jelen rendeletet azonnal tereye közlése és a rakodóknál alkalmazott szak értő állatorvosokat megfigyelni utasítsam.

## Nyílt tér.\*

### Búcsuszó.

Alsó-Lendvába való elköltözésem alkalmával nem mulasztalom el, hogy e nemes város derék polgárságának, egyenkint és összesen, szívből fakadó istenhozzadót írt mondjak.

Egy egész emberöltőt, életem javát, 43 évet töltöttem e kedves város falai közt; részt vettem annak örömeiben, bujában; egykeztem köteleességem szerint a szenvedé emberiség nyomorán tehetséggemhez képest enyhíteni; családom tagjai itt láttak napvilágot, számos közülük itt letek örök nyugodalmat, — hogyne nyomná tehát keserves bánat szívemet, midőn e kedves helytől búcsuzni kényszerít a kérelhetetlen végzet!

Alsó-Lendva derék polgársága, hitközségem szeretett tagjai, ti mindnyájan, kik mindnyájan barátságokkal megüstiztetek, te kedves város és vidék, Isten veletek! Tartatok meg szíves emléktekben, miként én is szeretettel fogok gondolni reátok életem utolsó lehelletéig!

Budapest, 1889. évi augusztus 7-én.

Moser Samu.

## FISCHER GYÖZŐ

városigeti testgyenyésítő és hidegvíz gyógyintézet

Budapestben. Hermina-ut 1525.

(ezöltél Dr. Fischer öfőle vizgyógyintézet)

Az intézet gyönyörű parkban, emelkedett helyen fekszik. Berendezés első rangu, a lakásokról, kényelemről, szórakozásról mindenképen gondoskodva van. Levegője, vize kitünő. A gyógyintézetben gyógyítottak mindenféle léleki és esont-baj, gyaladások, ficzamadások, törések, izület me-revlés, zsugorodás, esont görbülések, a térd és láb sokféle elferdülése, hátgerinc és görbületek, tyunknelt, ferdénység, veszeletett ficzamadás. A hátgerincszorvadás (tabes dorsalis) Charcotnak, a hírneves parisi tanárnak legújabb elvei szerint és fűző által is sikerrel gyógykezeltetik.

A hideggyógyászati osztályban minden ilyen kezelést igénylő beteg felvétetik. A betegek bentlakók vagy hójárók. — Prospektus ingyen.

Hozzám intézett írásbeli felhivasok ajánlvá küldendők.

\* E rovat alatt közlöttekirt nem vállal felelősséget a Szerk.

